

Del peix al cove al tot o res

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 3.11.09

¿Fins on ha de prevaler la tàctica política sobre els interessos del país?
¿És lícit jugar amb les coses de menjar? Són preguntes que obeeixen a la votació de les esmenes a la totalitat de la llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes (LOFCA) que el Congrés va rebutjar dijous passat. Tot i que la votació va passar desapercibuda, perquè va coincidir amb les detencions del *cas Pretòria*, mereix una reflexió.

La LOFCA és necessària i ineludible per rebre el nou finançament pactat amb el Govern de **Zapatero** al juny. I el finançament –i la subseqüent retallada del dèficit fiscal– era un dels objectius de l'Estatut, vigent però recorregut pel Partit Popular davant el Tribunal Constitucional (TC). Però es va salvar només amb el vot del PSOE, ERC, IC i la Coalició Canària.

Hi van votar en contra no només el PP i **Rosa Díez** (que va dir que afavoria Catalunya, que rebria la tercera part dels fons), sinó també CiU. I no era una votació de tràmit, ja que el finançament va despertar una tempesta descomunal i ha estat una batalla molt dura. Va costar molt esforç que Hisenda publicqués les balances fiscals. I s'havia de corregir un dèficit que, es deia, ajudava les comunitats pobres però s'havia convertit en un obstacle per al progrés de Catalunya. És un assumpte clau que exigia, com a mínim, una certa intel·ligència entre els partits catalans.

Però l'entesa ha tornat a saltar pels aires. ERC ja la va trencar quan va votar contra l'Estatut, per les retallades, contra el PSC, CiU i IC. Va ser

un error que la dreta anticatalana va aprofitar. Ara el que ha passat és més greu perquè CiU, un partit de govern, ha votat contra el finançament. Era admissible que CiU no aprovés el pacte. I fins i tot que proclamés que la LOFCA lamina l'Estatut. Però el nou finançament és un gran pas endavant i **Zapatero** ha acabat –li ha costat molt– complint. O gairebé. CiU no havia de votar contra una llei que donarà més recursos a Catalunya. Sap que el maximalisme no condueix enlloc. I el famós peix al cove és una de les seves senyes d'identitat.

Votar-hi en contra per interessos electorals a curt termini és un greu error. I sorprèn que **Sánchez-Llibre**, pròxim a **Duran** i sempre pragmàtic a l'hora de defensar els interessos catalans, es converteixi ara –esperem que tan sols per un dia– en advocat del tot o res. ¿El peix al cove només *toca* quan CiU governa la Generalitat?

El més curiós és que ningú del tripartit hagi obert la boca. ¿Què hauria passat si, en un assumpte similar, els 25 diputats del PSC haguessin votat amb el PP? Aquesta vegada ha estat CiU la que, per motius gens clars, ha desatès l'interès de Catalunya i ha votat amb els que amenacen l'Estatut al TC.